

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/28/2012
Identifikačné číslo spisu:	8710010605
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8710010605.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného S. D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 24. mája 2011, sp. zn. 2 T 113/2010 a uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. septembra 2011, sp. zn. 2 To 59/11 na neverejnom zasadnutí 22. mája 2012 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. D. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 24. mája 2011, sp. zn. 2 T 113/2010 bol obvinený S. D. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.6.2010 asi o 17,30 hod. sa vyklonil spoza svojho rodinného domu v obci U. č. XX, okres N., vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím K. N., ktorý v tom čase demontoval lešenie svojho rodinného domu č. XX v obci U., okres N. a zabitím sa mu vyhrážal aj dňa 9.6.2010, čím u neho vyvolal obavu z možného vykonania vyhrážok, dňa 18.6.2010 asi o 17,00 hod. z okna svojho domu č. XX v obci U., okres N., vyhrážal sa zabitím K. D. a S. V., ktorí prechádzali okolo jeho domu, u ktorých vyvolal obavu z možného vykonania vyhrážok.

Za tento trestný čin Okresný súd Poprad rozsudkom z 24. mája 2011, sp. zn. 2 T 113/2010 uložil obvinenému podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Na podklade odvolania obvineného S. D. Krajský súd v Prešove uznesením z 29. septembra 2011, sp.

zn. 2 To 59/11 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti vyššie uvedeným rozhodnutiam okresného a krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu obvinený písomným podaním 21. februára 2012 doručeným Okresnému súdu Poprad v ten istý deň dovolanie.

Dovolateľ sa ním domáhal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia zrušil a vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 360 ods. 1 Tr. zák. v jeho neprospech a prikázal súdu o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ pochybenie súdov obidvoch stupňov videl v tom, že vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo preukázané, že skutok sa stal a neboli preukázané ani zákonné znaky uvedeného prečinu. Na tieto v podanom dovolaní podrobne poukázal a uzavrel, že tieto splnené neboli, pretože za zistených okolností prípadu vyhrážky, ktoré uvádzali poškodení, nemohli u nich vzbudiť dôvodnú obavu, že ich aj splní. Pokiaľ súdy obidvoch stupňov prihliadli na jeho predchádzajúce odsúdenie pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zák. obvinený zdôraznil, že sa osvedčil a hľadá sa na neho akoby odsúdený nebol. V závere dovolania uviedol, že žije riadnym spôsobom života.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie poškodeným a prokurátorovi.

Okresný prokurátor v Poprade v písomnom vyjadrení z 11. apríla 2012 uviedol, že napadnuté rozhodnutia považuje za zákonné a správne a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poškodení K. N., K. D. a S. V. sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

odmietnuť.

Treba uviesť, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia, je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. V praxi to znamená, že s odkazom na uvedený dovolací dôvod sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa teda týka nesprávnosti právnej kvalifikácie skutku, ktorý je predmetom trestného konania a ktorý je v meritornom súdnom rozhodnutí spravidla vyjadrený v tzv. skutkovej vete výrokovej časti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že z § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. možno vyvodit', že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúma ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojínštančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahrádza riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Vychádzajúc z tejto právnej úpravy dovolací súd skúmal, či zistený skutkový stav bol správne právne posúdený, teda či skutok naplňa znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu a či nedošlo k porušeniu iných ustanovení trestnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.).

Obvinený bol z uvedeného prečinu uznaný za vinného na tom skutkovom základe, že

dňa 17.6.2010 asi o 17,30 hod. sa vyklonil spoza svojho rodinného domu v obci U. č. XX, okres N., vulgárne nadával a vyhrožoval sa zabitím K. N., ktorý v tom čase demontoval lešenie svojho rodinného domu č. XX v obci U., okres N. a zabitím sa mu vyhrožoval aj dňa 9.6.2010, čím u neho vyvolal obavu z možného vykonania vyhrožok, dňa 18.6.2010 asi o 17,00 hod. z okna svojho domu č. XX v obci U., okres N., vyhrožoval sa zabitím K. D. a S. V., ktorí prechádzali okolo jeho domu, u ktorých vyvolal obavu z možného vykonania vyhrožok.

Dovolací súd konštatuje, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrožovania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a preto konanie obvineného bolo správne právne posúdené v súlade s príslušným ustanovením hmotného práva.

Objektívna stránka tohto prečinu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u neho môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Vyhrážky obvineného tak, ako boli ustálené v skutkovej vete adresované poškodeným mohli u týchto za zistených okolností vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia najmä za situácie, že v minulosti obvinený spáchal trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zák., keď iného poškodeného pichol jednou časťou vidiel do hrudníka a na tomto závere nič nezmení ani skutočnosť, že sa na obvineného v súčasnosti hľadá akoby nebol odsúdený.

Za toho stavu ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil zákonné podmienky pre iné právne posúdenie konania obvineného ako bol uznaný za vinného v pôvodnom konaní.

Z dôvodov, na ktoré dovolací súd poukázal na stranách 4 a 5 tohto rozhodnutia, skutkovými námietkami dovolateľa sa nezaoberal.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Na záver dovolací súd už len poukazuje aj na ustanovenie § 368 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Z uvedeného je preto zrejmé, že v posudzovanom prípade bolo dovolanie potrebné podať len voči právoplatnému uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo odvolanie obvineného zamietnuté a nie aj proti rozsudku okresného súdu, ktoré bolo napadnuté odvolaním obvineného, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Prešove. Z dôvodu, že dovolanie obvineného bolo podané aj proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, najvyšší súd ho preskúmal a o podanom dovolaní rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.